

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/100/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213010116
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3213010116.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanej Q. I. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2013 odvolanie obžalovanej Q. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31. októbra 2013, sp. zn. 3T/10/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej Q. I. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31. októbra 2013, sp. zn. 3T/10/2013, bola obžalovaná Q. I. uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne neustáleného obdobia roku 2012 do 15.2.2013 opakovane nakupovala od Q. O. a ďalších nestotožnených osôb na rôznych miestach v Bánovciach nad Bebravou presne nezistené množstvá metamfetamínu (pervitínu), z ktorých časť užívala pre svoju potrebu a časť v mieste svojho trvalého bydliska na ulici P. v O. nad O. ako i na iných miestach v O. nad O. predávala, prípadne dala na užitie ďalším najmenej piatim konzumentom a to

- B. Q. bezplatne najmenej trikrát v presne nezistenom dni v lehote a na jeseň 2012 v herniach Admiral a Magic v Bánovciach nad Bebravou
- X. Z. v presne nezistenom dni v zime 2012 a na jeseň 2012 v Bánovciach nad Bebravou za odvoz vozidlom taxislužby
- V. B. v období december 2012 až január 2013 trikrát v Bánovciach nad Bebravou a dvakrát v obci Zlatníky
- Q. O. v období od novembra 2012 do januára 2013 najmenej trikrát v Bánovciach nad Bebravou vždy za sumu 10 €, naposledy dňa 15.2.2013 v čase okolo 15.40 hod. na ul. P. v O. nad O. pred domom č. 615, kedy Q. O. predala jednu skladačku s obsahom 6 mg absolútneho metamfetamínu za sumu 10 €
- U. F. v O. nad O. najmenej trikrát, naposledy dňa 15.2.2013 v čase okolo 20.00 hod. po tom, čo na ul. P. v O. nad O. zakúpila od Q. O. jednu obálku s pervitínom za 10 € a v čase okolo 20.00 hod. pri Tesco v Bánovciach nad Bebravou z nej časť predala za sumu 10 € U. F. a zvyšnú časť s obsahom 57 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého sa dalo vyrobiť 2 až 6 dávok mala ukrytú pri sebe vo vrecku nohavíc až do 21.15 hod. dňa 15.2.2013, kedy bola u nej nájdená pri osobnej prehliadke,

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bola obžalovaná Q. I. odsúdená podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanej Q. I. uložený tiež ochranný dohľad na 1 (jeden) rok a podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote včas podaným odvolaním napadla rozsudok obžalovaná Q. I. pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedla, že nemala a ani nemá námietky proti procesnému postupu súdu prvého stupňa a rovnako ani proti personálnemu obsadeniu senátu. Rovnako súd prvého stupňa vcelku správne zistil aj skutkový stav a to aj vďaka obžalovanej, ktorá detailne a podrobne opísala svoju účasť pri naplnení skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu, pričom túto okolnosť podľa názoru obhajcu by mal súd vyhodnotiť veľmi výrazne v prospech obžalovanej. Považoval však za nesprávnu právnu kvalifikáciu konania obžalovanej podľa ods. 2 § 172 Tr. zák., pretože podľa neho nepostačuje len matematicky spočítať počet osôb, s ktorými obžalovaná prichádzala do styku pri páchaní svojej protispoločenskej činnosti, ale treba dôsledne rozlišovať kontakty obžalovanej a ostatných osôb vo vzťahu k spáchaniu trestného činu v priamom úmysle ku konkrétnym osobám bez toho, aby sa uvažovalo len o matematickom spočítaní týchto osôb. Podľa názoru obhajcu obžalovanej je tiež potrebné dôsledne rozlišovať, čo protispoločenské na týchto kontaktoch bolo a čo nie a či by bolo protispoločenské aj to, ak by užívanie pervitínu osobami uvedenými v napadnutom rozsudku bolo zadovážené napríklad tými istými osobami, ktoré pervitín konzumovali s obžalovanou a v akej pozícii by sa tieto osoby boli ocitli. Poukázal na to, že je nepochybné, že obžalovaná zabezpečovala drogu vždy od tej istej osoby - Q. O. prezývaného „Keto“, pričom vo všetkých prípadoch si osoby, ktoré využili známosť obžalovanej a svedka O., mohli túto drogu obstaráť aj sami, bez asistencie obžalovanej alebo sami aj pre obžalovanú I.. Podľa neho boli totiž prípady, keď tak svedok O., ako aj obžalovaná so svojimi priateľmi sa nachádzali v rovnaký čas na rovnakom mieste a bolo len dielom náhody, že fyzicky prebrala tieto drogy od svedka O. práve obžalovaná a nie napríklad svedkyňa Q., Z., B., O. či F.. Vo všetkých prípadoch išlo podľa obhajcu o osoby, ktoré boli takmer v dennom kontakte v herni, kde niektorí dokonca pracovali, iní sa tam chodili zabávať a každá z týchto osôb mohla s rovnakým úspechom získať pervitín od svedka O.. Úloha obžalovanej nebola v tom, že by mala poskytovať pervitín z vlastných zdrojov, že by chcela zarábať na zabezpečovaní drogy, ale jej úloha podľa názoru obhajcu bola v tom, že sprostredkovala pre osoby uvedené v rozsudku, ale aj pre svoju potrebu potrebný počet dávok a s týmito osobami, ako so svojimi priateľmi, si potom tieto drogy aplikovali. V tom je podľa obhajcu rozdiel v tom, čo hovorí zákon v § 172 ods. 2 Tr. zák. a tým, čo sa reálne stalo, keď obžalovaná prevzala fyzicky drogu od svedka O., urobila dva kroky k tomu, aby ju odovzdala konzumentovi, hoci to kľudne mohol urobiť spolukonzument sám a odovzdať drogu na aplikáciu obžalovanej. Podľa obhajcu to bola akási služba, i keď nezákonná, pre svojich spolukonzumentov drogy, pričom podľa neho je to niečo úplne iné, než za čo bola napadnutým rozsudkom odsúdená a než za čo jej bol vymeraný trest, pretože obžalovaná nevyrábala, nepredávala, nezaháňala zdroje, neponúkala, ale len využila možnosť prítomnosti a známosti so svedkom O., ktorý je tou osobou, ktorá napĺňa znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, avšak nie obžalovaná. V prospech obžalovanej treba podľa obhajcu vyhodnotiť, že nikdy nebola iniciátorom takého odberu drogy, ale tieto osoby ju vyhľadali a ona im urobila „službu“ využívajúc svoje kontakty, pretože zrejme bola v očiach svedka O. oveľa dôveryhodnejšou osobou než tí, ktorým pomohla túto drogu získať. Uvedené dôvody obhajobu vedú k tomu, že pochybuje o správnosti právnej kvalifikácie konania obžalovanej, pričom oceňoval to, že v rámci použitej trestnej sadzby a možností, ktoré zákon dáva, išiel súd prvého stupňa pod limit dolnej sadzby tohto trestného činu a uložil obžalovanej trest nižší o 1,5 roka než, aký zákon za tento trestný čin ustanovuje. Podľa názoru obhajcu však v skutočnosti je už aj trestná sadzba v prvom odseku § 172 Tr. zák. na tej najnižšej hranici neadekvátna a neprímeraná závažnosti konania obžalovanej, pričom aj jej zo zákona povinné umiestnenie do ústavu s maximálnym stupňom strázenia nepovažoval za správne s poukazom na jej nulovú trestnú minulosť i na pozitívne hodnotenie stavovskej organizácie rómskej komunity, ktorá sa niekoľkokrát, nielen pri rozhodovaní, za

obžalovanú zaručila. Na podklade uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste zrušil a aby postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. prekvalifikoval tento skutok na § 172 ods. 1 Tr. zák. a uložil obžalovanej primeraný trest so zohľadnením v odvolaní uvedených argumentov.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhol odvolanie obžalovanej Q. I. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku, t. j. výroky o vine, o uloženom treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, ako aj o uložených ochranných opatreniach považoval za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 19. novembra 2013, na verejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2013 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovanou napadnutých výrokov rozsudku o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej Q. I. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede a obhajobné vyjadrenia obžalovanej Q. I., ale aj o svedecké výpovede Q. O., V. B., X. Z., Q. O., B. Q., U. F., V. O., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckých posudkov z odvetvia kriminalistickej toxikológie i z odvetvia psychiatrie, z písomných prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky vyhotovených na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.9.2012, sp. zn. OSTN-V-214/212-Ntt 3 na mobilnú účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXXXXXXXX, užívateľkou ktorej bola obžalovaná Q. I. a o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovanej Q. I., pretože boli v rozpore s uvedenými vo veci vykonanými dôkazmi, o vierohodnosti ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchala obžalovaná Q. I.. Pre úplnosť treba pritom uviesť, že obžalovaná v podanom odvolaní správnosť skutkových zistení ani nenamietala. Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovanej Q. I. ako obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. zhodne s obžalobným návrhom, pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Z hľadiska objektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel' neoprávnené konal niektorým zo spôsobov uvedených v § 172 ods. 1 Tr. zák., pričom sa postihuje neoprávnená držba omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a nakladanie s nimi vo všetkých formách uvedených v odseku 1 písm. a/ až d/, teda neoprávnená kúpa, predaj, zadováženie, prechovávanie omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora po akúkoľvek dobu alebo sprostredkovanie takej činnosti. Obžalovaná Q. I. spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku opakovane nakupovala od Q. O. metamfetamín a prechovávala ho nielen pre svoju potrebu, ale aj na účely jeho predaja a distribúcie ďalším osobám a najmenej piatim osobám metamfetamín aj predala, zadovážila a dala na užitie ako koncovým konzumentom. Spáchala skutok na viacerých osobách, teda závažnejším spôsobom konania, ktorý odôvodnil u nej použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. (závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách). Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky obžalovanej uvedené v jej odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k právnemu posúdeniu jej konania, nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. Vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že metamfetamín kupovala výlučne obžalovaná, predovšetkým od osoby Q. O. prezývaného „Keto“, pričom nešlo o náhodný nákup

a obhajobné tvrdenie, že túto drogu si mohli osoby, ktorým ju predala, zadovážila a dala na užitie ako koncovým konzumentom (svedkovia Q., Z., B., O. či F.), obstarat' aj sami, bez sprostredkovania obžalovanou, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Konanie spočívajúce nielen v neoprávnenej kúpe, predaji, zadovážení a prechovávaní omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora po akúkoľvek dobu pre viaceré osoby, ale aj len sprostredkovanie takej činnosti pre viaceré osoby napĺňa zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., preto nie je dôvodné ani obhajobné tvrdenie, podľa ktorého obžalovaná „len“ sprostredkovala pre osoby uvedené v rozsudku, ale aj pre svoju potrebu, potrebný počet dávok metamfetamínu.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanej Q. I., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu postupoval v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanej podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 Tr. zák. vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, teda pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom (10 až 15 rokov) a za súčasného uloženia ochranného dohľadu na 1 rok a ochranného protitoxikomanického liečenia v ústavnej forme, zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny vysoký stupeň závažnosti obžalovanou spáchaného trestného činu, ako aj zistený prevažujúci pomer pohľadujúcich okolností a pomery obžalovanej Q. I. tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa. Uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou. Aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovanej Q. I. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom opatrení, preto neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovanej Q. I. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.